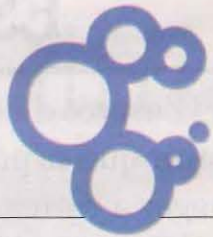

Correu

c/del Riu, 6. 25007 Lleida

Fax: 973 246 031

@cercle@segre.com

www.segre.com

En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon, si fa al cas), tot i que, si es demana, és possible la firma sota pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seua extensió passa de 20 línies (1.200 caràcters), es reserva el dret de resumir-los.

Coincidències,
no electoralisme

Sr. Director:

Veient el panorama polític, una assignatura pendent de la política partitocràtica és trencar llaços absurds construïts per unir-se exclusivament a un partit o un altre, quan es podria sense embuts ni mala consciència coincidir en el vot amb partits de totes bandes de l'espectre polític (esquerra, centre o dreta, radicals o no, o amb independentistes i no independentistes). No es tracta de coincidir ideològicament, sinó de realpolitik allunyada d'electoralisme; ni refusar o recolzar per sistema. Mentre la política es veu llastrada per aquestes absurditats, els partits (sobretot els petits i partits *frontista*) esdevenen titelles utilitzats pels partits grans. Qualsevol proposta, en sentit positiu o negatiu en tot o en part, ha de comportar una resposta segons el parer de cada partit, o proposar alternatives o plegar, ans al contrari es corre el risc de diluir-se fora o dins els adversaris com ha passat amb alguns. Perquè no es té per què coincidir en tot o en res, sinó seguir el rumb de cada programa i les idees, votar en conseqüència, parlar, pactar sense renunciar a les essències i principis, com-

LA CARTA DEL DIA

Esports a la Diputació de Lleida

SR. DIRECTOR:

Us heu posat mai en contacte amb Esports de la Diputació de Lleida?

T'atén la responsable d'Esports, i en el primer contacte que té amb tu et diu: "Ens hem gastat tot el pressupost anual, no queda ni un euro per a aquest any."

Al cap d'un any hi tornes a contactar, aquesta vegada al gener, i et diu que "t'esperis que surti la convocatòria d'ajuts". Un cop surt, i et veus exclòs de tot ajut perquè tens més de 30 anys, et diu que de cara a l'any vinent (2021) ho volen canviar. Arriba l'any 2022 i li recordes que encara no ha canviat res. Després d'una setmana intercanviant correus electrònics, et diu que sí que t'hi pots acollir, però que "has de ser medallista

en els JJOO, mundials o europeus perquè les medalles de Catalunya i Espanya estan excloses si tens més de trenta anys".

Per descomptat que la ignorància del que costa guanyar una medalla tant a Catalunya com a Espanya fa que aquesta persona pugui manifestar una salvatjada com aquesta.

Senyor president de la Diputació, poso gent competent per tractar temes d'Esports, sobretot gent seriosa que sàpiga de què està parlant. No s'hi val només a ser del partit per vetllar per l'Esport a Lleida.

Perquè fomentar l'esport és quelcom més que lliurar una bossa de plàstic (perdó, ara de paper pel medi ambient) als organitzadors de les curses (això sí, amb un pin a dintre).

UN ATLETA FEDERAT DE MÉS DE 30 ANYS

plir el pactat o plegar. També cal valorar les comunicacions (clau en el màrqueting polític), no permetent que els relats siguin escrits per altres sense poder sentir clarament altres veus pròpies o alternatives, més quan actualment és prou difícil pels boicots i criminalitzacions a la mínima desviació. Es tractaria d'actuar amb independència i sense embuts, ni mirar el que altres voten ni pensar en

coincidències recolzant altres per no coincidir amb uns. Grans errors comesos i que caldria esmenar, tot i que de vegades la ment ens pot empènyer a no voler coincidir amb segons qui ni als ascensors, però aquesta sí que és una de les reals independències que es necessiten, juntament amb l'econòmica (la principal), l'energètica i l'alimentària.

TONI YUS PIAZUELO

Sempre hem de
donar les gràcies

Sr. Director:

Vaig nàixer l'any 1971, per tant, soc de la generació dels setanta. La vida passa de pressa per a tothom, però la sort que hem tingut és digna de repassar.

De moment no hem patit cap guerra, amb les seves conse-

qüències més directes com la gana, la mort i la misèria, però, en canvi, els nostres pares i padrins sí que l'han viscut.

La revolució que hem vist aquests últims anys en noves tecnologies ha estat impressionant i ens ha canviat la vida per complet, tant a nivell personal com al laboral.

La medicina, la investigació i avanços en tractaments de malalties greus han fet passes de gegant per a la seva cura. La qualitat de vida, el fet d'avançar en drets, però alhora també en obligacions, han suposat poder gaudir d'aquests anys de bonança i estabilitat.

Els nostres fills no entenen, per exemple, la seva vida diària sense mòbil o xarxes socials i molts cops la discussió està servida per si el iogurt que troben a la taula és de maduixa o llimona. El món s'acaba quan no tenen cobertura o el WhatsApp deixa de funcionar uns minuts. Hem de saber transmetre'ls l'esforç i els valors de les coses que gaudeixen.

Per desgràcia de tots, ens ha vingut la Covid, que encara no s'ha acabat i sembla que durarà bastant. Ens ha pres gent estimada i amics que no l'han acabat de superar del tot, però ens en sortirem, per això sempre hem de donar gràcies i tirar endavant.

UN VEÏ DEL CARRER VICTORIA KENT

Envieu la vostra carta a cercle@segre.com. Podeu trobar-ne una selecció més àmplia a www.segre.com

COL·LABORACIÓ

Els Pirineus sense neu

JOAN VÁZQUEZ MENDIETA
PORTAVEU D'IPCENA-EDC

ARA QUE estem en ple debat sobre la candidatura de Catalunya en els JJOO d'hivern del 2030, convé destacar el paper prioritari que haurien de jugar els científics i els seus criteris en la presa de decisions de caràcter polític. Seria el desitjable i obvi com a criteri de prudència i responsabilitat donar prevalença a les conclusions tècniques dels entesos per sobre dels desitjos polítics. Tot i que així hauria de ser, sovint el que veiem i patim són massa decisions que ni han estat avaluades científicament i, com aquesta, compten amb el rebuig del sector dels experts.

No es pot entendre de cap manera que, tot i estar immersos en la pitjor crisi ecològica, que, entre altres coses, ens està afectant amb un canvi climàtic que a hores d'ara està comportant conseqüències molt greus, el pitjor encara estigui per vindre. Ara ja estem afectats pels majors trastorns

climàtics i ambientals mai viscuts per la nostra societat. Són canvis que ja estem patint amb l'augment de les temperatures mitjanes, mai registrades entre totes les dades recollides des del 1850. Tots els indicadors del món donen en l'actualitat l'augment desenfrenat de les temperatures de l'atmosfera i del mar i la reducció general de les precipitacions, fet que està provocant innumerables efectes devastadors. I tot que mai hi havia hagut tantes cimeres internacionals entre els principals països del món, en teoria per treballar per aturar el canvi climàtic que ja ens afecta, el nostre govern a Catalunya actua en el sentit contrari respecte als Pirineus en voler organitzar els Jocs d'Hivern del 2030.

Doncs, contràriament al que es pugui pensar, els Pirineus són una de les zones que ja està afectada pel canvi climàtic, i un bon indicador és la desapa-

rició dels glacials, que arribaran a la seva fi el 2050 segons el que estima el món científic. Aquest és un territori que està patint greument les conseqüències i alguns dels majors canvis estan passant aquí: en els darrers 50 anys la temperatura ha augmentat de mitjana als Pirineus 1,2 graus, mentre que la mitjana al món ha estat inferior als 0,9 graus. Això, sumat a la reducció d'un 2,5% de les precipitacions i ampliant la prolongació de la temporalitat, no fa res més que pronosticar un futur incert. Ara mateix no tenim cap pista d'esquí que no disposi de canons de neu que supleixi la manca de precipitacions naturals, i una altra dada per reflexionar sobre el model de la neu i l'esquí: de les 9 pistes d'esquí alpí als nostres Pirineus catalans, 6 són gestionades per la Generalitat en haver caigut en fallida econòmica, amb pèrdues econòmiques de més de 20 milions de la caixa de la Generalitat anualment.

No ens hauria de sorprendre que esportistes d'elit en competicions de muntanya i més de 150 persones del món científic de diferents disciplines

s'hagin manifestat contraris a la candidatura dels JJOO del 2030 per multitud de raons científiques que demostren que els 8 anys que manquen fins al 2030 s'haurien d'aprofitar per repensar el futur d'aquest massís meravellós.

L'actual sistema d'explotació monocultiu de la neu, especialment, ha comportat l'afecció alteradora d'alguns dels paratges naturals més singulars dels Pirineus, com és el pla de Beret a la Vall d'Aran o la desfeta de la Vall de Filià a la Vall Fosca per interessos purament especulatiu. A part de l'efecte desfigurador del paisatge, hi ha altres efectes, com l'afecció hidrogràfica per la subtracció d'aigua pels canons de neu, la pèrdua de la biodiversitat i la contaminació especialment dels aqüífers per la massiva afluència en el període de major dèficit d'aigua, en estar aquesta en estat gèlid i l'augment del risc de grans incendis amb la baixada de les precipitacions. Cal destacar que actualment els boscos dels Pirineus ja pateixen estrès hídric per la minvada de pluges.

Per tant, no s'entén que, tot i les innumerables advertències

que desaconsellen optar pels JJOO del 2030, el govern de la Generalitat vagi en el sentit contrari a les agulles del rellotge i s'entesti a impulsar el model que ens ha portat a la situació actual, alhora que es rebutja el consens del món científic. Als Pirineus, de forma global, tenim un organisme interregional anomenat Observatori Pirinenc del Canvi Climàtic i a Catalunya comptem amb l'oficina Catalana de Canvi Climàtic, als quals no consta que el Govern hagi encarregat cap informe al respecte. De moment, poca cosa sabem de les dades que s'amaguen al darrere del projecte; només han transcendit per mitjans alternatius com la publicació *Octubre* que a la Molina tenen previst invertir uns 90 milions i a Baqueira més de 100 per a noves infraestructures, en un entorn alpí molt alterat.

Modestament, hem de considerar que només tenim una opció, i és invertir per afrontar el canvi climàtic i ambiental que ja patim, qualsevol altra opció en el sentit contrari és un pas enrere que comprometrà encara més el nostre futur.

